

[Wilhelm]

tuelle område, på u-landsbistanden og på arbejdsløshedsstøtten.

Så er der områder, der friholdes, og hvad er det for nogle? Det er landbrugsministeriets område, det er fiskeriministeriets område, og det er industriministeriets område, altså lige præcis de tre steder, hvor de store erhvervsstøttebeløb ligger. Og så er det jo ikke engang rigtigt, at de friholdes, og at det er nul, for i bemærkningerne skriver hr. Bertel Haarder om landbrugsministeriet, at ud over den her anførte budgetteringsramme, som altså er fredet for alle nedskæringer, må påregnes anvendelse af merbevillinger i overensstemmelse med venstres ønske om at løse landbrugerhvervets problemer. Der skal altså ske en bevillingsforøgelse.

Så er der to områder, hvor der direkte tales om bevillingsforøgelser i de 3 års rammer, som hr. Bertel Haarder foreslår her, og det er såmænd politi og militær. Kigger man det lidt nærmere efter, bliver det ikke mindre interessant. Sygepagpengene skal bortfalde for den første dags vedkommende, der skal altså indføres en karenzdag, og det er at tage 650 mill. kroner fra folk, der bliver syge. Måske det i denne forbindelse er interessant, at venstre kobler dette sammen med en 8-timers regel, hvorefter arbejdsgiverne skulle betale de første 8 timer af en arbejdsløshed, som selvfølgelig er et langt, langt mindre beløb. Det er altså noget, venstre har foreslået, et par uger før regeringen kom med det tilsvarende forslag, og det interessante er, at venstre her siger: det er en ufravigelig betingelse, at de arbejdsgiverbetalte 8 timers dagpenge ved ledighed kobles sammen med den ene dags karenstid for sygedagpenge. Det må regeringen så til at forholde sig til. Jeg håber, at venstre holder fast ved, at det er en ufravigelig betingelse, og jeg håber, at det så er en umulighed for regeringen at lave noget med venstre på det område.

På boligområdet skal der hentes en 650 mill. kr., var det vist, men i hvert fald skal det især ske ved en særskat, en »beskeden« særskat, skriver man i bemærkningerne til lovforslaget, på de ældre almennyttige boliger, som skal bidrage til finansiering af nybyggeriet. Denne beskeden særskat, som man i øvrigt ikke siger mere om, er gennemsnitlig 2.500 kr. om året for hver lejlighed i det ældre almennyttige byggeri. Det er det, man kalder et beskeden bidrag.

Så skal vi have afgift på lægebesøg. Jeg har ellers fortalt hr. Bertel Haarder i den offentlige debat, at der findes ét virkelig godt gennemprøvet eksperiment med det, og det var, da hans åndsbeslægtede, celluloidhelten Ronald Reagan blev guvernør i Californien og kørte frem mod gratisprincipet, bl. a. ved at lægge afgift på lægebesøg. Det blev en tordnende fiasko. Føderalregeringen i Washington krævede, at det blev et kontrolleret forsøg, derfor er der et godt kontrolleret forsøg dér. Det fik sundhedsudgifterne i Californien til at stige, så selv Ronald Reagan opgav det eksperiment efter halvandet år. Men hr. Bertel Haarder fremturer.

Om politiet og militæret. Ja, militæret skal altså have 570 mill. kr. mere om året efter det tredje år her, og politiet skal have mere patruljering. Om det vil jeg kun sige til sidst, at det synes jeg er meget vittigt, her få dage efter at den specielle, meget selektive påskebacille satte ind i politikorpset, hvorefter al patruljering ophørte og det så faktisk viste sig, at det gjorde gader og stræder fredeligere, da der ikke længere var politipatruljering.

Flygaard (DR):

Retsforbundet vil gerne være med til at se på venstres forslag i udvalget. Det falder som bekendt i to hoveddele. Dels er der spørgsmålet om, at man vil opstille flerårige budgetter, og dels er der spørgsmålet om at udfylde disse budgetter. Jeg skal ikke her gå meget ind i en debat om de enkelte områder. Der er områder, som vi kan tiltræde, og der er afgjort også områder, som vi ikke kan medvirke til, men jeg synes, det hører hjemme i udvalget.

Jeg vil dog gerne her knytte et par principielle bemærkninger til denne diskussion, som for så vidt er en fortsættelse af den debat, vi havde i forbindelse med fremskridtspartiets forslag.

Jeg tror ikke, man helt skal tillægge finansloven den betydning, som man i mange tilfælde er tilbøjelig til. Det skal forstås på den måde, at finansloven vel trods alt, når det kommer til stykket, er en registrering af den lovgivning, man har, både hvad angår indtægter, og hvad angår udgifter, således at hvis man var i stand til at kode samtlige love ind i en EDB-teknik, var man faktisk i stand til på et hvilket som helst tidspunkt at få en